Pregaria.cat

Entrada

La senyora Conxita i la Teologia

Per JesusR el dl., 04/02/2019 - 12:00

Era al tercer primera i la casa no tenia ascensor. La Sra. Conxita ja havia obert la porta i ens esperava amb l'amabilitat de sempre. La saludem i ens porta al menjador. Havia preparat un cafè i unes galetes "Maria". Aquell pis, aquells mobles, les cortines... ens recordaven temps passats.

La Sra. Conxita viu amb la seva germana gran, que físicament va fent, però mentalment està ja en una mena de núvol. Sort que li dona per riure, tenir bon humor i dormir molt. Avui està enllitada dormint.

La Sra. Conxita ja fa temps que està jubilada. No ens ha dit mai la seva edat. Externament té bon aspecte, li faríem uns 70 avançats. Gaudeix de bona salut i certament fa bon exercici pujant l'escala quan surt a comprar. Mira de sortir poc i quan surt avisa la veïna, que té claus de la casa i de tant en tant treu el cap per controlar la situació.

Avui la Sra. Conxita ens parla de quan era infermera a l'hospital. Sempre explica anècdotes. Tot prenent el cafè avui ens diu: "Ja fa una colla d'anys vaig fer de capellà en un bateig d'urgència. Resulta que el nadó s'anava posant morat i la mare es desesperava plorant. El doctor en aquell moment no hi era. Jo em sento impulsada, agafo un tovallola, un vas d'aigua i li dic cridant a la mare Com es diu el teu home? Ella, en mig del sanglots, respon: Ernest. I jo batejo la criatura: Ernest, jo et batejo en el nom del Pare... No, no es va morir; l'Ernest petit se'n va sortir. El diumenge el mossèn em diu: Ben fet, el bateig és vàlid..."

Ja al carrer, comentem el tema. I ens fem aquesta pregunta: Si el sagrament més important el pot administrar una persona seglar volent fer el que l'Església fa... per què no podem administrar els laics altres sagraments que no són tan importants en cas d'urgència? No creus que els bisbes ens hi podrien enviar, abans de deixar sense cap assistència tants pobles i barris que sempre tenen les esglésies tancades? És clar... ens caldria una certa preparació!